

Dosarul nr. 3ra-584/21

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani (jud. I. Barbacaru)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. A. Minciuna, I. Muruianau, E. Palanciuc)

Î N C H E I E R E

21 iulie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Xxxxxxx Chișca-Doneva
Nina Vascan
Nicolae Craiu

examinând admisibilitatea recursului depus de către Iurii Briceag,
în cauza de contencios administrativ la acțiunea lui Iurii Briceag împotriva
Consiliului pentru Prevenirea și Eliminarea Discriminării și Asigurarea Egalității, terț
Xxxxxxx Xxxxxxx cu privire la anularea actului administrativ,
împotriva deciziei din 3 martie 2021 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a ț ă :

La 20 noiembrie 2019, reclamantul Iurii Briceag s-a adresat cu prezenta acțiune în judecată împotriva Consiliului pentru Prevenirea și Eliminarea Discriminării și Asigurarea Egalității, terț Xxxxxxx Xxxxxxx, solicitând anularea deciziei din 08 octombrie 2019 a Consiliului pentru Prevenirea și Eliminarea Discriminării și Asigurarea Egalității în cauza nr. 141/19 și încasarea cheltuielilor de judecată suportate.

În motivarea acțiunii, reclamantul a indicat că, prin decizia dată, pîrîtul a constatat în acțiunile ex-șefului Inspectoratului de Poliție Cahul, Iurii Briceag, discriminare sub formă de victimizare, la examinarea plîngerii petiționarei Xxxxxxx Xxxxxxx, soluție cu care reclamantul nu este de acord.

Or, acuzațiile petiționarei au fost infirmate de organul de urmărire penală și chiar de către instanță, care au constatat în acțiunile reclamantului lipsa injuriilor sau a oricăror altor acțiuni ce ar înjosi-o pe Xxxxxxx Xxxxxxx, iar faptul că petiționara a fost preîntîmpinată despre posibilitatea pornirii procesului contravențional în privința sa pentru nesubordonarea față de cerințelele angajaților Ministerului Afacerilor Interne nu constituie un act de umilință și nici o amenințare.

În vederea respectării procedurii prealabile extrajudiciare, la data de 5 noiembrie 2019, reclamantul a expediat Consiliului pentru Prevenirea și Eliminarea Discriminării și Asigurarea Egalității cerere prealabilă, însă pînă la data înaintării acțiunii, nu a primit răspuns.

Prin hotărârea din 23 noiembrie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, s-a respins acțiunea formulată de Iurii Briceag.

La 17 decembrie 2020, Iurii Briceag a declarat apel împotriva hotărârii instanței de fond, solicitând admiterea apelului declarat, casarea hotărârii și

pronunțarea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie admisă. La 03 ianuarie 2021 apelantul a depus cererea de apel motivată.

Prin decizia din 3 martie 2021 a Curții de Apel Chișinău, a fost admis apelul declarat de Iurii Briceag și casată hotărârea din 23 noiembrie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani. A fost emisă o nouă hotărâre, prin care s-a declarat inadmisibilă acțiunea depusă de Iurii Briceag împotriva Consiliului pentru Prevenirea și Eliminarea Discriminării și Asigurarea Egalității, terț XXXXXXX XXXXXXX cu privire la anularea actului administrativ.

Pentru a pronunța această decizie, instanța de apel, prin prisma normelor de drept material ce reglementează raportul juridic litigios, în raport cu circumstanțele cauzei, a reținut ca fiind incorectă soluția primei instanțe referitoare la netemeinicia acțiunii, avînd în vedere că la caz sînt aplicabile prevederile art. 17 și art. 207 lit. e) din Codul Administrativ, ce stipulează în mod imperativ că acțiunea în contencios administrativ se declară inadmisibilă în special cînd reclamantul nu poate revendica încălcarea, prin activitatea administrativă, a unui drept în sensul art. 17.

Raportînd normele de drept incidente la circumstanțele cauzei, instanța a statuat că, din textul acțiunii, nu rezultă că, prin actul contestat, s-ar fi lezat careva drepturi și interese legitime ale reclamantului, acesta neprezentînd argumente ce țin de încălcarea drepturilor sale personale. Prin decizia nr. 141/19 din 08 octombrie 2019, Consiliul pentru Prevenirea și Eliminarea Discriminării și Asigurarea Egalității s-a referit în concluziile sale la acțiunile angajaților Inspectoratului de Poliție Cahul (f.d. 6-10), pe cînd acțiunea, în speță, nu a fost formulată de către reprezentantul Inspectoratului de Poliție Cahul, în privința angajaților căruia s-au constatat acțiunile discriminatorii, dar de către persoana fizică Iurii Briceag, în nume personal. Însă acțiunile reclamantului au fost apreciate, de pîrît, în cadrul exercițiului funcției, în calitate de reprezentat al autorității publice, conducătorul căreia era la moment.

La 31 martie 2021, Iurii Briceag a declarat recurs motivat împotriva deciziei din 3 martie 2021 a Curții de Apel Chișinău.

În susținerea recursului, a invocat dezacordul cu decizia instanței de apel, considerînd-o ilegală și pasibilă de a fi casată, din motivul aplicării eronate a normelor de drept material. Recurentul critică soluția instanței de apel, dat fiind faptul că prin decizia contestată, i s-a imputat nejustificat comiterea unor acțiuni de discriminare, fapt care îi afectează nemijlocit drepturile și libertățile, în special statutul social și cariera.

Recurentul a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și emiterea unei noi decizii, prin care acțiunea înaintată de recurent să fie admisă integral.

În conformitate cu art. 244 alin. (1) Cod administrativ, hotărârile curții de apel ca instanță de fond, precum și deciziile instanței de apel, pot fi contestate cu recurs.

În conformitate cu art. 245 alin. (1) și (2) Cod administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 3 martie 2021, fiind notificată recurentului în data de 25 martie 2021, fapt ce se confirmă prin avizul de recepție la dosar (f.d. 105).

Astfel, recursul motivat depus la 31 martie 2021 este în termen.

La 22 aprilie 2021, în adresa intimațiilor a fost expediată copia recursului, cu înștiințarea despre posibilitatea depunerii referinței.

Prin referința depusă la 4 mai 2021 și 6 mai 2021 (repetat), Consiliul pentru Prevenirea și Eliminarea Discriminării și Asigurarea Egalității a solicitat respingerea recursului drept neîntemeiat.

Examinând temeiurile invocate în recursul depus de către Iurii Briceag în raport cu materialele cauzei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție îl consideră inadmisibil, din următoarele motive.

În conformitate cu art. 246, alin. (1) Cod administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere, iar, în acord cu alin. (2) din art. 246 Cod administrativ, recursul se declară inadmisibil în special în cazurile enumerate la literele a) - f). Din analiza acestor prevederi, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, în special, nu se limitează doar la temeiurile menționate, ci urmează să însușească, în condițiile Codului administrativ, exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că sintagma „în special” denotă caracterul neexhaustiv al temeiurilor de inadmisibilitate și, în același timp, oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă și care pe cale de consecință nu pot însuși un eventual succes rezultat din examinarea cererii în completul de 5 judecători.

În această ordine de idei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ reține că Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevolutiv al recursului, dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate sau, după caz, hotărârile Curții de Apel ca primă instanță într-o eventuală examinare în fond și invocare ex officio a erorilor de drept.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ notează că, pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. Acest argument rezultă și din particularitățile de formă ale reglementării recursului în Codul administrativ, și anume din sintagma „motivarea recursului” de la art. 245 alin. (2) din Codul administrativ. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

De asemenea, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special, în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont, pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin

legal fundamental.

În acest sens, CtEDO, în jurisprudența sa constantă, statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicite admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective, urmând de ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În circumstanțele menționate, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a declara inadmisibil recursul depus de către Iurii Briceag.

În conformitate cu art. 230 și art. 246 din Codul administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul depus de Iurii Briceag se declară inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
Judecătorul

Xxxxxxx Chișca-Doneva

Judecătorii

Nina Vascan

Nicolae Craiu